

ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ
ਪੈਕੇ ਵੀ ਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਆ
ਹੁਣ ਏਥੇ ਮੇਰਾ ਕੀ ਹੈ।

ਪਰਦਾ/ਮਨਦੀਪ ਔਲਖ

ਤੂੰ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਵੇਂਗਾ
ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰੀ ਕੰਮਾਂ-ਕਾਜਾਂ 'ਚ
ਤੇ
ਅਚਾਨਕ ਸਿਆਲ ਦੀ ਰੁੱਤੇ
ਵਰ੍ਹਦੇ ਮੀਂਹ ਦੀਆਂ ਕਣੀਆਂ
ਜਦ ਤੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀਆਂ
ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ ਵੱਜਣਗੀਆਂ
ਤੂੰ ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰੇਂਗਾ
ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ

ਜਦ ਤੂੰ ਕਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਧਮ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਸੁਣੇਂਗਾ
ਤੇਰੇ ਚੇਤਿਆਂ 'ਚ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਗੂੰਜੇਗੀ

ਜਦ ਤੂੰ ਕਣੀਆਂ ਦਾ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਣਾ
ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖੇਂਗਾ
ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਗਿੱਲੇ ਉਲਝੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਮਹਿਕ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਂਗਾ

ਤੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇੜਲਾ
ਗੁਲਮੋਹਰ ਅਜੇ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ ਮੈਨੂੰ
ਵਰ੍ਹਦੇ ਮੀਂਹ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ 'ਚ
ਲਰਜਦੇ, ਝੁਮਦੇ ਗੁਲਮੋਹਰ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦੀ ਮਸਤੀ ਨੂੰ
ਜ਼ਰਾ ਫੁਰਸਤ ਨਾਲ ਵੇਖੀਂ
ਮੇਰੀ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅੱਖਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲਦੀ ਮੁਸਕਾਨ
ਤੇਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਸਾਹਵੇਂ ਵਿਛ ਜਾਵੇਗੀ
ਚਾਹ ਦੀ ਹਰ ਚੁਸਕੀ 'ਚ
ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮੁਹੱਬਤ ਦੀ ਮਿਠਾਸ ਆਵੇਗੀ

ਮੇਰੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦਾ ਨਿੱਘ ਆਵੇਗਾ

ਬਸ ਤੂੰ ਪਰਦਾ ਪਿਛਾਂਹ ਕਰਨਾ ਨਾ ਭੁੱਲੀਂ
ਬਸ ਤੂੰ ਰੁੱਤਾਂ ਨਾਲ਼ ਸਾਂਝ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀਂ

ਹੋਣ-ਥੀਣ

ਜਿੱਥੇ ਬੱਦਲ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਛੂੰਹਦੇ ਹਨ
ਜਿੱਥੇ ਬਰਫ਼ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨਾਲ਼ ਅਠਖੇਲੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਬਾਰਿਸ਼ ਗਿੱਲੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਮਹਿਕ ਬਣ ਉਠਦੀ ਹੈ
ਹਰੀਆਂ ਚਰਗਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਾਦ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ
ਅਨੇਕ ਜੀਵ
ਪਹਾੜੀ ਨਦੀ ਜਿੱਥੇ ਨਿੱਕੇ-ਨਿੱਕੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ
ਗਲਵੱਕੜੀਆਂ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਉੱਥੇ ਹੋਣਾ ਸੀ ਮੈਂ

ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਗ਼ੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ
ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹਾਂ
ਜਿੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ
ਉੱਥੇ ਹੋਣ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ
ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖੀ

ਡਾਇਰੀ ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਪੰਨਾ

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ
ਸਾਰਾ ਕੁਝ
ਚੰਗਾ ਤੇ ਬੁਰਾ ਵੀ
ਜੋ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ
ਤੁਰਦਿਆਂ ਤੇ ਜਿਉਂਦਿਆਂ
ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਤੇ ਬੀਤਦਿਆਂ
ਆਪ ਲਿਖੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ
ਗਾਹੇ-ਬਗਾਹੇ ਪਸੰਦ ਆਏ ਸ਼ਿਅਰ
ਟੂਕਾਂ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ
ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਪਤੇ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਫ਼ੋਨ ਨੰਬਰ
ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ

ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵੀ
ਡਾਇਰੀ ਦੇ ਪੰਨੇ
ਮੇਰੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸਫ਼ਰਨਾਮਾ
ਕਈ ਪੰਨਿਆਂ 'ਤੇ ਚਿਪਕੀ ਹੈ ਮੇਰੀ ਮੁਸਕਾਨ
ਕਈਆਂ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ
ਪੁੰਦਲੇ ਹੋਏ ਅੱਖਰ

ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲੇ ਲੋਕ
ਨੰਬਰ ਤੇ ਪਤੇ ਵੀ
ਮੈਂ ਵੀ
ਤੇ ਅਕਸਰ ਪੰਨੇ ਵੀ
ਪਰ ਸਫ਼ੇਦ ਪੰਨਿਆਂ 'ਤੇ ਲਕੀਰਾਂ ਵਿਚਲੀ ਵਿੱਥ
ਮੇਰੇ ਜਜ਼ਬਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਭੀ ਬੈਠੀ ਹੈ

ਆਖ਼ਰੀ ਪੰਨਾ
ਸੰਭਾਲੀ ਬੈਠਾ ਮੇਰੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ
ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਾਹੇ ਗਏ ਚੀਚ ਵਲੋਲੇ
ਫੋਨ ਉੱਪਰ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ
ਉੱਕਰੇ ਅਣਘੜ ਆਕਾਰ
ਪੈਂਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਰਵਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ
ਜਾਂ ਐਵੇਂ ਉਘੜ-ਦੁਘੜੀਆਂ ਆਕ੍ਰਿਤੀਆਂ

ਆਖ਼ਰੀ ਪੰਨਾ
ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਭਾਲੀ ਬੈਠਾ
ਜੋ ਨਿਰਉਚੇਚ ਹੈ
ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਤੇ ਅਕਾਰਣ ਵੀ
ਆਖ਼ਰੀ ਪੰਨਾ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ

ਦੁਆਵਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨੇ/ਸਤਨਾਮ ਕੌਰ ਤੁਗਲਵਾਲਾ

ਜਦੋਂ ਚੱਲਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਹਵਾਂ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨੇ,
ਚੰਨ, ਤਾਰੇ ਵੀ ਤੁਰਦੇ ਨੇ, ਹਵਾਵਾਂ , ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨੇ।
ਕਦੇ ਪੀਲੇ, ਕਦੇ ਨੀਲੇ, ਕਦੇ ਰੰਗ ਗੰਦਮੀ ਜਾਪਣ,
ਬਹਾਰਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨੇ, ਖਿਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨੇ।